

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

4. Class. Principes, Archid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

CLASSIS IV.

A PRINCIPIBVS.

ET

ARCHIDVCIBVS.

1. **A**FERDINANDO PRINCIP^E Cardinali, verè Catholico, Hispano, Austraco, ac belli Fulmine, ex cuius voluntate agrotantium cura omnis in castris penes solam Societatem fuit, qui praeclaro exemplo apothecam suam patere voluit in usum militis, & multo argento subuenit miserorum egestati, tanta solicitudine pietatis, ut mitteret indies Emmanuel Guzmanum eleemosynarum prefatum, qui seicit aretum ex Patribus, satisne ad agrum militem iuandum esset aris: ac, si non esset, continuò numeraret. Valuit Principis exemplum ad imitationem. Magnatum multt, & Tribunorum diem sibi quisque sumebant in exercitium liberalitatis. Non raro fuit, cum Patrum humeris efferrentur funera, Patrum manibus terræ mandarentur. Subinde viginti amplius cadavera pariter in tumulum illata. Delectauit omnes quidem, sed vel maxime Principem, ea Societas Charitas. Sape illam auditus magnificis commendare verbis, ac dicere, oumquam sibi Patres istiusmodi visos. Sed neque is tum moribus magnis Capitibus pepert. Periere Dux Lermenis, Campi Magister Generalis; Grimberganus Comes, Principis Oeconomus: & dignus immortalitate Marchio Aytona, supremus armorum Gubernator: inter ipsas Patrum manus mortui omnes. Hæc prima Castra sub Ferdinando Principe fuerunt. Ita apud Imag. 1. fac. Soc. lib. 6. fol 815.

Admirabi-
lis in agro-
rantium
militum
surā.

Et in Mis-
sione Ca-
prensis.

AB EODEM Cuius de nobis, Missionisque Castrensi testimonium, an praconium, iam Orbis audiuit. Quin etiam grates (quod vix dicit modestia nostra finit) grates, inquam, de prestita in Castris opera dignatus

natus agere coram Nobilitate, coram Tribunis & milite, quantum
Patribus tribuit honoris, tantum & stimuli ad difficultates exhan-
riendas, ad superanda pericula, ad mortem ipsam, si ex Regis Catho-
lici, ex Religionis vsu erit, opetendam addidit Societatis amantissi-
mus Princeps. Sic Ibid.fol.817. Cuius in eamdem Societ.beneullen-
tiam magna testima^{tia} partim expressa literis ad fratrem Philippum
Regem datis manifestant; que non ignota habent Belge. Ibidem
fol.888.

2. A LEOPOLDO Austriaco Archiduce, qui nostris letus in-
crementis, ad Albertum Principem literas dedit, quarum aliqua pars
haec erat. Magnam animo voluptatem capio, cum ex optimis
viris intelligo, tantum in dies iuuentutis, & ingeniorum de-
lectum ad Christi signa sub huius Societatis auspicijs in Bel-
gio vestro conuolare, ut vna Tirocinij domus tot Sacrae mi-
litiae contubernalibus minime sufficiat. Deinde Societatem ob-
nixe commendans, inter causas hanc quoque ponit, Quod cuique
sit exploratissimum, sicuti dicta Societas toto Orbe Chri-
stiano liberam sua munia obeundi facultatem adepta est,
ibidem semper Apostolicam fidem miris accessionibus am-
plificatam fuisse; contra vero, eos qui eamdem aut occultis
cuniculis subruere, aut aperto Marte suis finibus exturbare
sunt conati, incomparabili rerum suarum, ac præsertim Or-
thodoxæ fidei dispendio, temeritatis suæ pænas luisse. Hæc &
plura Leopoldus vbi supra fol. 888.

3. AB ALBERTO PRINCIPE, cui haec à Leopoldo scripta
tantopere probabantur, ut tale ille de nobis responsum daret. Sane,
inquit, certum est, Societatem illam Ecclesiæ Dei, & nostræ
Religioni verè Catholicæ, non laboribus, non vita parcendo,
prodeffe quamplurimum, & eamdem quaque uersum toto
terrarum Orbe propagare, & restaurare. Quapropter æquum
est, ut eiusdem Societatis obsequia agnoscant omnes Princi-
pes, & populi Catholicæ. Nos quidem hactenus ea de causa
Societatem hanc singulariter commendatam habuimus, &
in posterum, quidquid ad eius tutelam, & incrementa pote-

*In iuuen-
tutis edu-
catione.*

*Et fide Ca-
tholica am-
plificanda.*

*Ideo ab om-
nibus Prin-
cipibus, &
Catholicis
estimanda.*

T t 3 rimus,

rimus, libenter impendemus: nec Officio nostro pro viribus umquam deerimus, dabimusque operam sedulo, ut eadem Societas celsitudinis vestrae tam amicâ & fidâ commendatione, quandocumque fese obtulerit occasio, perfruatur. *Hæc Albertus, qui nec magnificentius promisit patrocinium suum, quām præstítit. Ut enim Collegiorum pleraque taceamus, de Ruremundano certè suscepit singulari curâ, ad Hermanum Comitem Bergensem Geldriæ Provinciæ Præfetum ita scripsit aliquando. Negotium, inquit, illud mihi admodum cordi est, ob fructum eximij fructus eius Colle-*

gij.

*Archid.
Caroli be-
nignitas in
socijs exci-
piendis.*

*Societati
benefacere,
est de Rep.
benemereri.*

*Eius Colle-
gia urbium
præsidia.*

4. A CAROLO Archiduco Austriaco: in Styria Collegium, quod ille diu exoptabat, Græci constitutum, duodecim initio incoluere: Princeps postridie quam aduenerant ad se socios aduocat, porrectaque gentis more dextera, atque omni benignitatis genere excipiens, a clætitia gestiens, initium in hæc verba loquendi fecit. Potestis, inquit, mihi merito credere, me desiderio desiderasse hunc aduentum vestrum. Postque multa, quibus de ea re sibi ipse gratulatus est, addidit: Principio quidem non deerunt vobis difficultates, siquidem eritis veluti oves inter lupos: sed persuadeatis vobis, me fore vobis patronum, & Patrem, & omnia. Ingentis animi amor, & benevolentia hæc est. Ita Par. 4. Hist. Soc. lib. 1. n. 73.

5. A PRINCIPIBVS Annonimis etiam Austriacis: quorum est favor, ac benevolentia in Societatem eò excreuit, vt nisi magnitudinis pietatisque sua rationem habuissent, modum excessisse videri posset. Igitur in eam opinionem venerant incliti & rei Catholice, ac Societatis studiosissimi Principes, vt cum nobis benefacerent, crederent, se de Republica bene mereri. Collegia pro Urbium præsidijs habebant: neque tutiorem armis quam nostra vigilantia

lantia Religionem, existimabant. Sic in Imag. I. sec. Soc. lib. 2. cap. 4. fol. 212.

6. A LVDOVICO Ioannis III. Lusitani Regis fratre, ac socijs ad numerari Principē serenissimo, qui de capessendo communi cum socijs virtute generere, serio cum Borgia, constanterque deliberauit: perfecturus haud sitani Redubie, nisi Ignatius primo, ratus futurum magis è Dei gloria, si talis vir è fratrī Regis latere non discederet; tum etiam præpropera mors votis sanctissimis tanti Principis interuenisset. Quod non parum facit ad commendationem Societatis alte impressam animis, & affectibus Lusitanorum Principum. Ita Ibidem lib. 5. cap. 9. fol. 657.

7. A SIGISMUNDO Principe Transylvaniae qui indolem præferebat, quam fangi votis posset egregiam, ac religionis veræ studium supra etatem. Leleſius noster ad eius institutionem videbatur factus diuinitus: adeo & amabatur, & celebatur à puero: sub eius Magisterio, audebat ille (quod necesse erat inter omnia heretica) murum se opponere pro domo Dei. Ita Par. 5. Hist. Soc. 10. 1. lib. 4. num. 66. Porro Sigismundus cum etatis accessu ad omnem proficiebat virtutem, qui suum studium erga Societatem, & Catholicam fidem egregijs literis, per quas de supplemento Sociorum missio Patri Generali gratias agit, ostendit: ostenditque magis cum Societas in Transylvania à tanto Principe, & Senatu defenditur contra tumultuantem plebem. Ita Ibidem lib. 7. num. 44. & 46. Et cum Hæretici conantur Hæreticum Hominem Principi Magistrum obtrudere: illius constanza in eo recusando fuit maxima: totumque certamen suo mox Magistro Leleſio per epistolam declarauit, hac apposita clausula. Iam facile poteris coniicere, qui simus futuri in religione Catholica defendenda, & propaganda, cum tam fortiter, & constanter (liceat nobis aliquid, mi Patet, de nobis predicate) restiterimus eorum conatibus. Optime vale. Albae Iuliæ 12. Iulij, Sic Ibid. lib. 8. n. 45.

AB EODEM: Cum Engedini Provinciali haberetur Conventus; multis diebus à Calvintanis, & Ariani acriter declamatum, ut tandem religionis causa tractaretur, & Societas, ut Idololatriæ Semina-

Sub eorum
disciplinæ
Sigism.

Rakoci
Transylua-
nia Prin-
ceps odu-
catus.

Eius erga
Societatem
studium:
quam de-
fendit con-
tra tumultu-
antem
plebem.

Constantia
Principis
Societatis
Magistro
retinendo.

Et in hoc
Transylua-
nie conser-
vando.

minarium, exturbaretur à Regno Transyluano. Oratio Patrum Societatis ad Principem in Comitijs habita, satis fortis neruosaque contra Hæreticorum contumaciam. Satis per se animatus erat ad defendendam & Societatis, & religionis causam Sigismundus, nec parum

*Etiā Regni & vita
discrimine.*

Sed tandem decretis Hæretico- rum de no- stro exilio iniuitus subscribit.

Sed tandem Hæreticorum astutis decernitur Societati exilium è Transyluania: quorum admotus terror Principem ipsum Sigismundum vel

iniuitum adegit, ut impio Decreto subscriberet. Non permittitur, ut quisquam sociorum in Transyluania maneat: etiam Lelesius, qui Principem à prima pueritia educarat, aeger, & morti proximus summa hieme Alba ejicitur. Oratio discedentium Patrum ad Principem doloris, & amoris plena fuit: quibus eiusdem Principis Sigismundi nomine responsū est: Agnoscere eum se ab Societate ad omniem virtutem, & pietatem recte fuisse institutum, & in literis eorumdem opera non mediocres progressus fecisse. Causam electionis fuisse Regnicolas, quibus obfistere Princeps nequuerit, cum magnam habeant libertatem prout voluntas tulerit, decreta condendi: futurum se perpetuò sui similem; inque fide Catholica permansurum. Dedit abeuntibus in Viatum bonam pecuniaē summam: deinde adiecit literas, quibus fidem faciebat, dimissos, quod ferre eos religionis caula Nobilitas nequiuisset. Ita Ibidem num. 66. & 67. Integrum tamen de horum

Patrum innocentia testimonium inuenies apud P. Gredserum in libro aduersus Melchiorem Guldinastum Caluinianum replicatorem. cap. 2. pag. 19. Quod ne temporis lapsu cinerescat ad futurorum memoriam hic ad literam transcribere operæ pretium duxi; & sic se habet.

Nos Sigismundus Rakoci Dei gratia Princeps Transylua- niæ, partium Regni Hungariæ Dominus, & sicutorū Co- mes, &c. Significamus tenore præsentium, quibus expedit vniuersis; quod cum superioribus diebus Reuerendus Do-

minus

A Societa- te in omni virtute ac literis se educatum fatetur.

Viatum
Patribus
exulanti-
bus dat:

Et perbo.
mortificum
de eorum
virtute, ac
innocentia
testimonium,

minus Ioannes Argenta Societatis IESV , antea in Transyluania Prouincialis in hoc Regnum Transyluaniae eam ob causam venisset, vt à nobis, & subditis nostris in dicto Regno nostro Transyluaniae , & partibus Hungariae ditioni nostrae subiectis impetraret, in propria residentia sua loca olim à D. Stephano Rege Poloniae Magno Duce Lituanię ac Principe tunc memorati Regni Transyluaniae fundata, simul cum reliquis Patribus , ac Magistris eiusdem Ordinis regredi licet, eam rem in Comitijs Regni Claudiopoli ad decimum diem mensis lunij præsente anno celebratis , diu multisque agitatam numero , & multitudine Catholici ab aduersariis eorum superati consequi non potuerunt. Vnde Nos præsentibus nostris testificamur, eosdem Patres Societatis IESV , vt bonos , & morum integritate graues viros ex suis Collegijs, bonisque non ob ullum delictum , aut notæ alicuius vitium, verum ad instantiam Romanæ & Catholicæ fidei contrariam opinionem sequentium esse deturbatos, exclusos , & in alia loca demigrasse coactos : prout testificamur harum nostrarum vigore, & testimonio literarum mediante. Datum in Ciuitate nostra Coluscuar die 26. mensis lunij , anno Domini 1607. Hucusque Principis Rakocij de virtute , ac innocentia Partium Iesuitarum è Transyluania , Hæreticorum astutis , exultantium, celebre, ac perhonorificum testimonium.

Vu

CLAS-